

ZPRAVODAJ

Městského úřadu v Kelči

4/2004

Úvod

O VELIKONOCÍCH

Velikonoce jsou spojovány s jarem proto, že opravdu časově spadají do tohoto ročního období (Boží Hod velikonoční je vždy první neděle po prvním jarním úplňku) .Asociaci můžeme vidět v tom, že na jaře se země probouzí k životu .Pohanské národy slavily v tomto období, kdy znovu ožívá příroda, svátky plodnosti. Křesťané v tomto svátku oslavují Kristovo zmrtvýchvstání, které otevírá cestu k životu pro každého člověka.

Velikonoční symboly

Velikonoční beránek

Symbol beránka byl velmi rozšířený již v předkřesťanské tradici v celé středomořské civilizaci, ovládané po tisíciletí pastevci .V křesťanské církvi se beránek stal symbolem Božího Beránka, Krista a znázorňuje se s praporem vítězství .

Symbol kříže

Symbol kříže nevznikl s křesťanstvím, je mnohem starší, znali ho už staří Egypťané, Číňané i Kréťané a jeho význam byl v různých kulturách i náboženstvích univerzální, byl spojen s problémem orientace v kosmu, v prostoru mezi nebem a zemí a chápán jako propojení božského (vertikální rameno) a lidského (horizontální rameno) světa, stal se symbolem věčnosti .Dnes je křížnejdůležitějším symbolem křesťanství, protože Kristus, Boží Syn byl odsouzen ke smrti ukřižováním.

Velikonoční oheň

Tak jako jarní slunce znamená vítězství nad zimou, procitnutí po dlouhém studeném čase, stejně takový je příchod Ježíše o Velikonocích .

Zapálení svatého velikonočního ohně je pro křesťany o Velikonocích centrální událostí .Oheň se zapaluje a světlí na začátku liturgie na Bílou sobotu při obřadech Velké noci (ze soboty na neděle) .Od velikonočního ohně se zapálí velikonoční svíce, která se potom ve slavnostním průvodu a za třikrát opakovaného zpěvu "Světlo Kristovo" vnese do temného kostela.

Velikonoční svíce

Svíce je důležitým symbolem ve všech kulturách, světlo je chápáno jako znamení života Velikonoční svíce a slavnost světla na počátku liturgie Vzkříšení o Velké noci má své kořeny v tradici prvotní církve, kdy se velikonoční noc rozzařovala světlem mnoha svící, symbolizuje Zmrtvýchvstalého Krista, který zvítězil nad smrtí .Bílá barva svíce symbolizuje naději na nový život .Velikonoční svíce se v liturgii zapaluje jen během padesátidenního velikonočního období, tedy od Velikonoc do Letnic (Svatodušních svátků,svátků seslání Ducha sv.) a při křtech, aby se od naznačilo, že každý křest souvisí s Velikonocemi - proto se od ní zapaluje křestní svíce. Zapaluje se také při pohřbech, člověk prošel branou smrti a křesťané se za něho modlí, aby také on "vstal" k novému životu - s Bohem .

Velikonoční vajíčko

Vejsce nacházíme již před křesťanstvím při pohanských oslavách jara .Zvyk konzumovat vejce v dobřsvátků souvisel pravděpodobně i s postem, který Velikonocům předcházela a při kterém se vejce jíst nesměla, proto lidé netrpělivě čekali, až postní doba skončí .Ve spojení s lidovou

tradicí vznikl zvyk zdobení vajíček doprovázený řadou obřadů a pověr .

Od nepaměti symbolizovalo vejce zárodečný chaos, ze kterého vznikl svět, ale také životní sílu, narození, nesmrtelnost, návrat jara a díky skořápce i pocit bezpečí .Vejce něco skrývá, je jako zamčený hrob, ve kterém je přesto ukryt život .Tady je zřetelné symbolické spojení se Zmrtvýchvstáním Ježíše a s křesťanskými Velikonocemi .

Velikonoční zajíček

Své místo má zajíc v mnoha náboženstvích, mytologiích - v řecké, egyptské, čínské, kde symbolizuje štěstí, plynoucí čas, krátkost života, či je označován za atribut zmrtvýchvstání (podle lidového podání zajíc nespí - nemá totiž oční víčka, a tak se zdá, že i ve spaní obrací oči vzhůru) .V dnešní rozšířené evropské tradici je označován za toho, kdo o Velikonocích přináší vajíčka, nejlépe čokoládová .Bývalo také zvykem, aby kmotří zvali děti k tzv. honění velikonočního zajíce, to znamenalo, hledání ukrytých vajíček v zahradě .(V Německu se tento zvyk udržuje dodnes.)

Pomlázka

Po odeznění vážných náboženských svátků se lidová tradice vrací k projevům veselí a proudícího života. Přichází velikonoční koleda - pomlázka, konaná hlavně na Velikonoční pondělí. Obchůzka po domech, veršovaná přání, polévání vodou a hlavně šlehání zelenými spletenými pruty, které údajně přinášejí "pomlazení". Odtud název předmětu, dne, někde i celých Velikonoc.

Konání těchto věkovitých a vpravdě podivných zvyků se navzdory civilizačnímu proudu dvacátého století přirozeně zachovalo dodnes a to nejen v prostředí venkova, ale i ve velkých městech. Dodnes chlapani a muži dovedou uplést z osmi šestnácti i více prutů pletence velkých i malých rozměrů. Některé kusy představují skutečná pletařská dílka s ozdobně vytvarovanými rukojeťmi, různých kombinací barev prutů a zdobení. Podle zvyklosti jsou malé pomlázky určeny ke šlehání, objmené žily, korbáče a tatary nosili- a místy ještě nosí - chlapani při koledě s sebou jako symbol svého stavu a od vyšlehaných děvčat na ně dostávají stuhý. Tento zvyk se stále udržuje v řadě obcí hlavně na Slovácku.

Za blahodárný akt vyšlehaní se přirozeně musí platit - dárky a vejci. Vajíčko samo nese pochopitelnou symboliku rodičího se života, znak přicházejícího jara. Jako dárek musí být vajíčko plné a omalované. Tradiční a nejmýlnější je červená - krásná barva, barva života. Odtud též obecně užívaný název pro malované vejce - kraslice.

Kraslice

Slovanská tradice obecně zachovala pestrou škálu malování kraslic se vzory často vzájemně souvisejícími a srovnatelnými. Na českém území se tato práce rozvinula do specifické šíře. Na kraslicích rozeznáváme řadu zdobných technik, barevností a vzorů, které se liší krajově i dobou.

Kraslice jsou tak zajímavým a u nás obzvláště vytríbeným projevem lidového umění, že se již v počátku našeho století staly nejen krajovou chloubou, ale i objektem sběratelů a samozřejmě i artiklem trhu. Pro účel prodeje se původně plná vajíčka z praktických důvodů začala vyfukovat

a v této formě je většina dnešních lidí chápána jako tradiční.

V čase Velikonoc se umně i neuměle vajíčka malují téměř v každé rodině. Stačí si najít několik snítek prvních kytic a lístků, přiložit je na skořápku, ovázat gázou a povařit v odvaru z cibulových slupek. Bez velké námahy tak dostaneme vajíčko, které vyhoví staré tradici i současnému vkusu.

(Jiřina Langhammerová "Čas velikonoc".)

Usnesení z 9.zasedání Zastupitelstva města Kelč dne 17.03.2004

- Zastupitelstvo bere na vědomí zprávu o kontrole usnesení z minulého jednání zastupitelstva a rady města Kelč
- Zastupitelstvo bere na vědomí výsledek hospodaření městského úřadu Kelč za rok 2003
- Zastupitelstvo schvaluje rozpočet města Kelč na rok 2004 ve výši 57 127 000,-Kč v příjmové i výdajové části
- Zastupitelstvo schvaluje přijetí úvěru 5 mil. Kč od České spořitelny a.s. na dofinancování kanalizace a opravu místních komunikací s dobou splatnosti 6 let s možností předčasného splacení bez sankcí. Ručení úvěru je budoucími rozpočtovými příjmy.
- Zastupitelstvo schvaluje přijetí finanční podpory na regeneraci městské památkové zóny Kelč v roce 2004 a schvaluje spoluúcast finančních prostředků z rozpočtu města Kelč ve stejné výši tj. 50 000,-Kč. Tyto prostředky budou použity na opravu kulturní památky budovy radnice v Kelči čp.5.
- Zastupitelstvo schvaluje příspěvek dle programu regenerace městské památkové zóny Kelč na opravu domu čp.12 v Kelči ve výši 10% dle podmínek programu regenerace MPZ.
- Zastupitelstvo schvaluje dodatek č.1 ke zřizovací listině příspěvkové organizace Mateřské školy Kelč.
- Zastupitelstvo deleguje místostarostu Ing.Karla Davida zástupcem města Kelč na řádnou valnou hromadu akciové společnosti VaK Vsetín , která se koná 10.06.2004 . Náhradníkem určuje tajemníka MěÚ Zdeňka Porazila.
- Zastupitelstvo schvaluje doplnění finančního výboru o paní Renatu Smahlovou , bytem Kelč čp.471.

System malých kompostáren v Kelči

Kam s biologickým odpadem ?

Všichni víme, že biologický odpad začíná být problémem. Nejen pro občany rodinných domků a vilek, ale i pro město samotné a v budoucnu i pro všechny občany měst a obcí.

V plánu odpadového hospodářství ČR jsou transponovány mimo jiné hlavně požadavky Směrnice ES č. 199/31 o skládkách odpadu na snižování množství biologicky rozložitelného komunálního odpadu ukládaného na skládky. Během 20 let se počítá se snížením ze 75% na 35% množství ukládaného odpadu na skládky.

Do budoucna to tedy znamená, že každé město či obec se bude muset s tímto problémem vyrovnat.

Prvním krokem může být zavedení malých domácích kompostérů. Z průzkumu vyplývá, že zájem mezi občany, především z těch rodinných domů, je značný.

Firma Joga Luhačovice nabízí k odběru malé domácí kompostéry o obsahu 800 l a 1000 l v barvě černé nebo zelené. Pro větší komfort občanů, tedy aby nemuseli s každou slupkou od ovoce apod. ke kompostéru, a také aby nedocházelo k nežádoucím pachům v domácnostech občanů, obdrží každá domácnost ke kompostéru i praktický kbelík na biologický odpad. Objem tohoto kbelíku je 7 l, je uzavíratelný a tedy velmi praktický.

Žádáme tímto občany, kteří by měli zájem o malý kompostér, aby se informovali na MěÚ a nahlásili počet kompostérů nejpozději do 20. dubna.

Postupně budeme muset přejít i my všichni na třídění biologického odpadu, abychom nemuseli platit závratné sumy za svoz odpadu a také proto, abychom se vyrovnali západním zemím, kde je třídění všech druhů odpadu samozřejmostí.

Pro zajímavost, v Kelči třídíme pouze plasty, papír, sklo. Ale některé obce v blízkém okolí třídí i nápojové obaly a kovové obaly. A objevují se i první vlašťovky s tříděním biologického odpadu.

Historie

Vojtěch Martínek, Praha 1943

METODĚJ JAHN

14.ŘÍJNA 1865 – 14. ZÁŘÍ 1942

V moravském Rožnově na nábřeží Bečvy, zrovna proti lázeňskému parku a půvabnému souboru lidových památek stavitelských, muzeu v přírodě, je nevelká, útulná vilka s květinami před okny a jehličnatými stromy v zahradce. Řeka šumí tichým rytmem, Radhošť pozdravuje táhlými stráněmi. Je to opravdu smírné zákoutí, jako stvořené pro klidný odpočinek i pro soustředěnou duševní práci. Tam prožíval své jasné životní odpoledne a vlastně životní západ spisovatel, s jehož jménem zůstane nerozlučně spojen tento kout, věrný syn valašského kraje a nejvýznamnější ze všech, kdož psali o valašském půdě a člověku, Metoděj Jahn.

Odtamtud se vypravil počátkem září 1942 do hranické nemocnice, aby hledal úlevu v chorobě, která se zprvu nezdála hrozivou. Ale do svého ústraní se živ už nevrátil. Lékařský záznam suše konstatuje: zemřel 14. září srdeční slabostí. Odtud ho vyprovázely veliké zástupy z širokého kraje, aby mu alespoň takto projevíly svou oddanost za slovesné dílo.

Jeho lidský osud se nehnal na tržiště velkého světa. Byl uzavřen do oblastí nepřilíživě rozsáhlých. Synu maloměstského řemeslníka (kožešníka Vendelína Jahna ve Valašském Meziříčí), se stal domovský kraj opravdu smyslem života.

Narodil se ve Valašském Meziříčí 14. října 1865 v domku svého prastrýce, obchodníka kožemi Valentina Sopucha, a tam prožil utěšená léta svého dětství. Dojatě i v pozdních letech vzpomínal na toho svého „třetího staříčka“, který ke křehkému chlapci přilnul srdečnou láskou, vychovával ho a brávil s sebou na obchodní cesty. Píše v pamětech: „S jarem se mi otvíraly v dědově zahradě první květy křivatců, kvetl můj máj, včely měly dosti

medu a staré jabloně na podzim chutné valašské jaderničky. Tam prožil jsem svoji dětskou nezapomenutelnou idylu, která se v životě neopakuje. “

Z meziříčské obecné školy přešel na gymnázium v rodišti. Vlivem učitelů z gymnázia se patrně zesílily Jahnovy záliby z dětských let, láska ke knihám, porozumění pro přítomnost i minulost valašského kraje, ale především nadšení pro hudbu, které zůstal věren po celý život. Učil se hudbě od dětství, byl dobrým houslistou a rád hrával sám i s učitelskými druhy. Četl mnoho, autory domácí i přeložené, zejména romantické básníky, a znalosti horlivého čtenáře vyvážily jeho potíže s klasickými jazyky, později s matematikou. Devatenáctiletý student vystoupil také po prvé na literární veřejnost. Stalo se tak ve třetím ročníku moravského almanachu Zora. Verše byly podepsány pseudonymem M. Hanuš (podržel si jen své jméno křestní, příjmení mu propůjčil známý hodinář).

Nová životní kapitola se začíná roku 1887. Tenkrát po doplňovací zkoušce na učitelském ústavě v Brně nastoupil Metoděj Jahn službu učitelskou. Prvním jeho působištěm byla Zašová, trojtřídka v poutním místě. Tam poznával teprve pravou tvářnost valašského venkova. Pro další jeho vývoj bylo rozhodující, že poznal hned na počátku mnohem více stínů než světla. První jeho dojmy byly skličující, ne ovšem z malebné přírody, ale z nezvyklých poměrů místních a zejména ze školy. Ta byla zanedbaná, vlhká, učitelská práce těžká, náklonnost rodičů ke škole nevalná. Mladý učitel, jemuž nebylo dáno nikdy pevné zdraví, hledal potěchu víc než u lidí na potulkách krajem. Vycházel daleko do dědin a na paseky, poznával horské lidi v práci i svátečním oddechu. Horlivě se zabral do práce literární, ve které neviděl lehkou zábavu a rozptýlení po učitelských hodinách, ale činnost velmi odpovědnou. Pronikl do pražských listů črtou „Přes práh dětství“, tímto si zjednal přístup do Sládkova Lumíru. Srdečný dopis Sládkův byl neobyčejnou vzpruhou zapadlému literátu. „Způsobil mi takovou radost, že jsem té noci usnul až k ránu. “ K Sládkovi lnul Jahn vždycky oddanou úctou, svědčí o tom i věnování první jeho knihy, „Z temných isvětlych cest“, jež byla vydána také na doporučení Sládkovo. Tak bylo možno unést i svízele ve škole, zvláště, když v nevěstě (Žofii Libosvárské, mlynářské dcerce z Krásna, s kterou se oženil v roce 1891), našel obětavou pomocnici ve všech bolestech po celý život. A bylo potřebí té starostlivé péče a šetrné vytrvalosti, když hmotné poměry valašského učitele nebyly zrovna růžové a rodiny přibývalo. V Zašové se narodilo manželům Jahnovým pět dětí.

Čtrnáct let učitelské práce v Zašové bylo doprovázeno jistě mnohými hořkostmi, i když se později nejedna hrana otupila. Hmotně se jeho poměry značně zlepšily, když se v roce 1901 dostal na jednotřídku do Komárovic, zapadlé dědinky u Kelče, jakoby ztracené ze světa, ale v přívětivé krajině s pahorky, pruhy polí, lesíky. Je to až na okraji valašského kmenového území, s životními podmínkami jinými, než byly v Zašové. Tam se dostal ještě do větší samoty než dříve. Však také jeho choť zaplakala, když prvně viděla ten ztracený kout a uvědomila si jeho odlehlost od dráhy i větších měst. Dědinka byla malá, měla na čtyřicet stavení, kolem dvou set obyvatel skoro vesměs zemědělských, takže dětí ve třídě nebylo víc než třicet. Ale dojmy ze samoty ustupovaly i světlejším stránkám, obyvatelstvo bylo dosti zámožné, v zemědělské práci pokročilé, smýšlením ke škole dobrosrdečné. Vzdálenost mezi školou a selskými statky nebyla nikdy veliká. Tak na příklad narození syna ve škole bylo štědře oslavováno jako významná událost celé dědiny. Dokladem, jak občané z Komárovic nezapomněli na svého učitele ani po letech, byla i hojná účast na jeho pohřbu, ač od Jahnova odchodu ze zapadlé dědinky uplynulo 23 let. Avšak i v Komárovicích zasáhlo Jahnovu hlavu mnoho hoře, hlásila se občas churavost a nejtěžší rána udeřila do rodinného štěstí. V pětiletí 1911 – 1916 zemřely mu tři dcerky, sedmiletá, sedmnáctiletá a dvacetiletá. Ani po letech

nemohl Metoděj Jahn na tuto ztrátu bez bolesti vzpomínat. „Nemožno o tom psát a dodnes nevím, co mne drželo ještě na tom břehu,“ tak doznává ve vzpomínkové črtě.

Osmnáct let pobytu v Komárovicích bylo přerušeno jen dvojí prázdninovou cestou, v roce 1904 do Benátek, a v roce 1906 na léčení do lázní. Obojí pobyt se zobrazil v několika lyrických i popisných básních a ve scénérii prací s námětem zápasů, například románu „Duhová vidma“ a povídky „Horké prameny“.

V roce 1919 byl přeložen na pětitřídní školu do Rožnova jakořídící učitel a tam dosloužil až do svého pensionování v roce 1925. Všeobecně vážen a oblíben, i když se stranil veřejného vystupování. Byl povahou poněkud plachý, smířlivý, rozjímavý, nepřítel hlučných projevů a útočného debatérství. Úzkostně odvažoval své posudky, zvláště měly-li býti nepříznivé, ale přitom upřímně rád vítal své přátele literáty a výtvarníky, kteří za ním v létě přijížděli do Rožnova.

Ta léta rožnovského zákoutí byla sice zasluženým odpočinkem po poctivé práci učitelské, ale naprosto nebyla dobou malátné sklíčenosti. Vlastně teprve tenkrát uzrály mnohé literární plány, na které myslel spisovatel už v mladých letech, tam v Rožnově se jeho literární dílo prosvětlo a zaokrouhlilo. Ovšem ani v posledních letech nepovažoval Metoděj Jahn své dílo za skončeno. Dojemně působila jeho prosba v hranické nemocnici, že potřebuje ještě pět let života, aby mohl dát svým knihám poslední formu a uskutečnit to, co se vznášelo před jeho duševními zraky.

V Zašové byly tedy položeny základy k jeho literárnímu tvoření a tam vyrostly jeho práce nejtesknější. V Komárovicích se jeho dílo prohloubilo pevnou životní zkušeností a soustředilo i na románový útvar, ale také vybočovalo mimo svůj okruh, a to ne vždycky k uměleckému prospěchu. V Rožnově našlo vyjasněný závěr. Jeho svět je vyznačen vesnickými lány a lesy. Tam se zrodily jeho práce nejpravdivější a nejprocítěnější. Psal sice také obrázky ze života maloměstského, ale přes všechno poctivé úsilí je po stránce umělecké jeho nejvlastnějším světem valašská dědina, paseky, samoty, zkrátka „tiché světy“, jak dal titul jednomu povídkovému souboru. I když mu tento svět stranou hlavních cest přinesl nejedno zklamání, přece jen tam plně poznal valašskou přírodu, tam pronikl ke kořenům valašského člověka.

BIBLIOGRAFIE KNIŽNĚ VYDANÝCH PRACÍ

Metoděje J A H N A

BÁSNĚ:

- Polní růže, lyrické básně – 1909
- Lukáš Ruman, valašská idyla – 1924
- Písně smutku a radosti – 1928
 - Beskydy – 1929

Divadelní hra :

Křemenáči, obraz ze života Valachů o třech jednáních – 1937

Povídky :

- Z temných i světlých cest, náčrtky a povídky – 1894
 - Nevzešlo ráno – 1898
 - Zapadlé úhory – 1900
 - Údolímživota – 1902
 - Kruhy na vodách – 1903
 - Tiché světy – 1905
 - Večerní stíny – 1908
 - Kosatce – 1909
 - Stopy v rosách – 1908, 1969
 - Rozmarné chvíle, humoresky – 1914
 - Ráj a jiné povídky – 1916
 - Horské prameny a jiné povídky – 1918
 - Horští lidé a jiné povídky – 1927
 - Horští lidé – 1927
 - Horská srdce, povídky – 1941
- Jarní píseň, chlapecké vzpomínky – 1925, 1940, 1941, 1942

Romány :

- Duhová vidma – 1907, 1944
- Selský práh – 1913, 1929, 1938, 1941, 1957, 1966
 - Slunečná paseka – 1937, 1941, 1947

K O M Á R O V I C E

Metoděj Jahn

*Dědina malá, čísel čtyřicet,
na mírných svazích pásy rolí jen,
s rodinou jsem tu pěknou řádku let,
v tichéžil práci, světu utajen.
Na polích klas a v sadech ovoce,
ve chlévech statné koně, zdravý skot,
roboty však tu dost rok po roce
od vesna k mrazu stále o překot.
K Matičce boží za požehnání
na Hostýn v létě obvyklá je pout',*

*jako by z duše z lopot střání
chtěla si aspoň chvíli oddychnout.
Přečkal jsem tady běsné války dni,
ztratil tu troji mladou ratolest,
stesek po ní dlouho, marně srdcem zní :
proč, proč mi vzato, dál co mělo kvést?
Věkyžit bude tichá dědina,
v závětrří skryta jak ten celý kraj,
mysl si často ráda vzpomíná
na dělný lid a selský lesík Háj.*

METODĚJ JAHN - SELSKÝ PRÁH

R O M Á N

František Horečka, Naše Valašsko 1931

V jádře srážka dvou světů : chalupnického a sedláckého. Ti, co pocházejí z gruntu, hrdá vesnická šlechta, pohrdlivě shlížejí na chudáky a chaloupky. A domkaři a podruhové, nenávidí zase sedláky, škodolibě posmívají se každé jejich nehodě, nevypomohou jim včas největší nouze o dělné ruce. Nerovnost majetková nikde snad není tak palčivým problémem, jako při zemědělství.

Oba živlové jsou sice odkázáni na půdu, oběma životním povoláním jest krušná a vysilující práce na poli – ale přes stejnost zaměstnání a zájmů jest zde zděděná rozdílnost povah : sebevědomí sedláci žárlivě střeží statky po otcích, brání se tvrdě a tragicky často tomu, aby krev jejich potomků míchala se s krví třídy nižší a bídné.

Z tohoto dramatického sporu a sváru vytěžil spisovatel Metoděj Jahn motiv ke svému selskému románu.

Představitelkou živlu chalupnického je Maruša Kejnárová. Co se jí nedostalo na majetku, tj. jí přidáno na kráse. Není divu, že Tomek Trusina, syn neoblomného a urputného sedláka, zadívá se při muzice do pěkného děvčete, které svede. Je zle, neboť když plod lásky okatě začíná pučet, jde světem pomluva, láteří Kejnár a starého Trusinu div mrtvice neraní tou zvěstí. Děti se milují, ale otcové jsou nesmiřitelní, praví furianti.

Starý Trusina chce závitku odbýt penězi – leč Tomek prohlašuje, že od milé, s níž má chlapečka, neupustí za živý svět. Starý, podněcován proti domkařům a Maruši věrnou a pánovitou služebnou Barborou, staví se stále jako nerozborná hráz mezi mladé. Teprve neduh ho pokoří, že trpce svoluje, aby si Tomek vzal, co chce. Avšak štěstí jim neprorokuje, neboť milovaná Maruša zdá se mu příliš pěkná a nezkušená pro nesnadnou a složitou práci na gruntě.

„Ty si povídáš, Marušo, že tě čeká nějaký med – oh, to si na omylu. Tu přinde ruky přiložit, od huby utrhnout, hlavu nastavit a noci ubrat. Což ty víš, jak je to na gruntě!“ varoval ji.

Maruša snaží se hospodařit, jak nejlépe umí – leč nevyhoví. Starý ze svého výminku nevrle na ni hledí, jídla od ní nepřijme. A Tomek, ochladnuv z prvního zápalu pro Marušu, podléhá stále více otci a pomlouvám Barbořiným. Neklid, hádky a schválné dráždění vládnu statkem – Maruša trpí nejvíce. Nejprudčeji chytli se tenkrát, když seno zůstalo v kopcích za deště na louce, neboť Maruša poslala pro doktora nemocnému chlapci. Tomek psí hlavu jí ukázal pro utrpenou škodu, osopil se na ni a žduchl do ní, až hrnec horké vody vylila si na ruku.

Uprchla – nešťastná – s malým Tomkem k tetě. Přišel pro ni, přísný, pánovitý, aby prý šla. Poslechla, zklamána, usoužena. A těžká dřina v dusném, nesnesitelném ovzduší začla znova.

Mladá hospodyně počala chřadnouti, až po žních ulehla nadobro. A Tomek, zdravý a prudký, nemá s ní soucitu. Prchá ze smutného domova na hodovou veselku – a tam v tanci obejmě novou svou milou. To uspíší skon nešťastné Maruše, která si pozdě uvědomuje, že přece jen neměla překračovat selský práh.

Velkou předností tohoto románu s příběhem dosti obvyklým jest neobyčejná svěžest vidění a hluboké prožití selství. Jahn zná své lidi do nejmenších podrobností, jest jemným a pozorným pozorovatelem všeho dění na poli i ve statku. Osudy jeho hrdinů a hrdinek vyplývají logicky z jejich povah, mistrně vykreslených. Není tu zbytečných líčení a popisů, sentimentálních rozjímání. Řekli byste, že dílo napsal sedlák s básnickou duší.

Metoděj Jahn umí vybírat z řeči lidu nejrázovitější a nejvtipnější úsloví – a těmi perličkami promíchává a oživuje spisovnou řeč. Jeho dílo jest určeno nejširší obci čtenářské.

Milada Davidová

Kultura

Kulturní dům Kelč

neděle 11. dubna

Tradiční **VELIKONOČNÍ DISKOTÉKA** – pořádají volejbalisté Kelč

neděle 18. dubna v 15.00

Selský práh – divadelní představení

Neděle 18. dubna v 15 hodin

Amatérský divadelní soubor CHAOS Valašská Bystřice uvádí hru Miloše Kulišťáka

SELSKÝ PRÁH

(dle stejnojmenného románu Metoděje Jahna).

Drama z dob našich staříčků je uváděno v malebném valašském nářečí a herci jsou ve valašských krojích.

Kulturní dům Kelč.

Vstupné : 60,50,40 Kč, děti 10 Kč

(předprodej na MěÚ Kelč od 5. dubna)

tel. 571 665 913 – pí Schybolová nebo 571 665 910 sekretariát

Kulturní zařízení Valašské Meziříčí

středa 14. dubna 2004 v 18,30 hodin

pěvecký a klavírní koncert *Valašský Ornament*

zpívá : Pavlína Senic, soprán

host večera : Leopold Polda, tenor

klavír : Irina Kondratěnko

Předprodej : tel. 571 641 491 (nebo MěÚ Kelč – 571 665 910)

Pálení čarodějnic

Pátek 30. dubna 2004

Je to starý zvyk, který se předává z generace na generaci. Proč se pálí čarodějnice ? Vyhání zimy a zlých duchů ze stavení, vítá jaro. Tyto akce se konají každý rok, poslední den v dubnu. Vždy se postaví hranice ze dřeva, vyrobí se čarodějnice ze starého oblečení a vycpe se slámou, postaví se čarodějnice, která se upevní na dlouhé bidlo. Sejdou se lidé z vesnice. Pak se opékají buřty, pije pivo a zpívá.

Sejdeme se všichni po 18. hodině na kopci Strážné. Buřty, chleba a nealko s sebou !

Pivo bude zajištěno !

Akce je určena všem čarodějnicím, známým a příbuzným.

Program Kina Kelč na měsíc duben 2004

Jak jsem Vás již informovali ve Zpravodaji 3/2004, budeme hrát jen jednou v týdnu, a to v pátek v 19,30 hodin. Slibujeme si od této změny vyšší návštěvnost v našem kině.

Pátek 2. dubna v 19,30 hodin

TAJEMNÁ ŘEKA

Jimmy, Sean a Dave se znají od dětství. Po letech je opět svedla dohromady podivná smrt Katie, nejstarší dcery Jimmyho. Americké krimi-drama s českými titulky, vstupné 35 Kč.

Pátek 9. dubna v 19,30 hodin

GOOD BYE ? LENIN !

Režisér Wolfgang Becker se pokusil důstojně pohřbít NDR tragikomickým příběhem matky, která znovusjednocení Německa prospala, a syna, jenž se před ní tuto realitu pokouší za každou cenu utajit. Německý film s českými titulky, vstupné 35 Kč.

Pátek 16. dubna v 19,30 hodin

DRŽHUBU

Quentin (Gérard Depardieu) je mile pitomý lupič, Ruby (Jean Reno) je nemilosrdný gangster, jehož fiktivní ideou je pomsta za smrt milované ženy. To bude pár ! Francouzská bláznivá krimikomédie s českými titulky, vstupné 35 Kč.

Pátek 23. dubna v 19,30 hodin

KAMENÁK II

Erektivní pramen v Kameňákově vyschl a současně s jeho zmizením se začínají množit případy obtěžování místních mladých mužů. kolik ze 60 000 vtípů dokázal Zdeněk Troška uplatnit tentokrát ? Volné pokračování úspěšné komedie, vstupné 41 Kč.

Pátek 30. dubna v 19,30 hodin

SNÍLCI

Italský klasik Bernardo Bertolucci tímto filmem uzavírá volnou pařížskou trilogii příběhem studentské trojky, která si užívá svobodného sexuálního experimentování. Film Itálie, Francie a VB s českými titulky, vstupné 35 Kč.

Na měsíc květen připravujeme :

- 7.5. JAK BÁSNÍCI NEZTRÁCEJÍ NADĚJI
- 14. 15. 16.5. ucelenou trilogii PÁN PRSTENŮ
- 28.5. 21 GRAMŮ

Pajdla Miroslav, vedoucí kina

Informace o programu kina najdete i na webových stránkách www.kelc.cz nebo – www.365dni.cz

Sport

Rozpis zápasů duben 2004 – Muži „A“

Den Dat. Začat. **Odjezd** Utkání

Ne 04.04. 15,00 Kelč – Hvozdná

Ne. 11.04. 16,00 **14,30** Žeranovice – Kelč

Ne. 18.04. 16,30 Kelč – Štípa

Ne. 25.04. 16,30 **15,00** Pod.Lhota – Kelč

Rozpis zápasů duben 2004 – Dorost

Den Dat. Začat. **Odjezd** Utkání

So. 03.04. 15,00 Kelč – Vidče

So. 10.04. VOLNO

So. 17.04. 16,30 Kelč – Val.Bystřice

So. 24.04. 16,30 **15,30** Krhová – Kelč

Rozpis zápasů duben 2004 – St., ml. žáci

Den Dat. Začat. **Odjezd** Utkání

Ne. 04.04. 09,00 st. **07,10** Štítná– Kelč

So. 10.04. 13,00 st. Kelč – Holešov

Ne. 18.04. 09,30 st. **07,45** V.Karlovice – Kelč

So. 24.04. 13,00 st. Kelč – Podlesí

Rozpis zápasů duben 2004 – St., ml. příprava

Den Dat. Začat. **Odjezd** Utkání

Čt. 01.04. 16,00 **15,00** Bystřice – Kelč

Ne. 11.04. 10,00 Kelč – Vsetín

So. 17.04. 10,30 **09,10** Holešov – Kelč

Ne. 25.04. 10,00 Kelč – Morkovice

Kuželky

Meziokresní přebor kuželek 2003 – 2004

Výsledky 18. – 22. kola :

Kelč	-	Zubří	8 : 2	1632 – 1564	2
Nový Jičín	-	Kelč	2 : 8	1523 – 1637	2
Kelč	-	Sedlnice „C“	6 : 4	1511 – 1456	2
Vsetín „C“	-	Kelč	2 : 8	1552 – 1606	2
Kelč	-	Val.Mez. „D“	8 : 2	1648 – 1501	2

Tabulka po 22 kole :

1. Kelč	21	16	0	5	1602 144 : 66	32
2. Sedlnice „B“	22	16	0	6	1542 136 : 84	32
3. Bílovec „B“	22	15	1	6	1572 138 : 82	31
4. Zubří	21	15	0	6	1559 140 : 70	30
5. Val. Mez. „D“	24 bodů					
6. Vsetín „B“	23					
7. Hranice „B“	22					
8. Frenštát „B“	22					
9. Vsetín „C“	22					
10. Lipník „C“	16 b bodů					

11.Sedlnice „C“	14 b
12.N. Jičín „B“	10 b
13.Val.Mež. „C“	10 b
14.Sedlnice „D“	2 b

Severomoravský oblastní přebor dorostenců 2003 – 2004

Kelč - Ostrava Hlubina	8 : 0	1140 – 980	2
Kelč - Val.Mež. „C“	6 : 2	1118 – 1117	2
Opava - Kelč	8 : 0	1210 – 1078	2

Tabulka po 14. kole :

1. Hlubina Ostrava „A“	13	1184	68 : 16	24
2. Val.Mež. „B“	14	1114	74 : 38	19
3. Ostrava Michálkovice	14	1096	66 : 46	18
4. Kelč	13	1108	70 : 34	17
5. Opava	13	1087	57 : 47	16
6. Val.Mež. „C“	14 bodů			
7. Hlubina „B“	7 b			
8. Přerov	5 b			
9. Odry	0 b			

Josef Gassmann

Základní škola informuje

Z činnostiškoly v měsíci březnu

- Na přelomu měsíce února a března se ve Vsetíně konalo okresní kolo soutěže Konverzace v německém jazyce. V této soutěži naši školu reprezentovala žákyně 9.A třídy Michaela Rýdlová, která se ve velké konkurenci umístila na krásném 2. místě.
 - Na tuto soutěž ji připravovala a doprovázela Mgr. Renata Ryšková.
- Pětžáků 2. stupně se na počátku března zúčastnilo závodů v obřím slalomu v Bílé – Mezivodí, který pořádal Sportovní klub mládeže ve Valašském Meziříčí – Dům dětí a mládeže Valašské Meziříčí. Vedli si velmi dobře. V kategorii Chlapci 6. – 7. třída se postupně na 3., 4. a 5. místě umístili Tomáš Gerla ze 7.A., Richard Vlček ze 7.B a Michal Zimák ze 6.A. V kategorii Chlapci 8.

- 9. třída zvítězil Jiří Marek z 9.A a na 3. místě se umístil Michal Žůrek z 8.B. Organizačně tuto soutěž ve škole zajistila Mgr. Dagmar Syryčanská.
- 3. března vyjelo 20 děvčat ze 6. – 9. tříd do Loučky na soutěž HIP HOP aerobik, aby vyzkoušely své kvality v tomto sportu. Pod vedením cvičitelek, instruktorky aerobiku a profiinstruktora aerobiku absolvovaly ve svých kategoriích třicetiminutové cvičební bloky, během nichž porota hodnotila kvalitu pohybového projevu a vystupování. I když se žádná z děvčat neumístila na hodnoceném místě, určitě si ze soutěže odnesly cvičenky řadu zkušeností a postřehů, které třeba využijí v dalších podobných akcích. S děvčaty se této akce zúčastnila Mgr. Dagmar Syryčanská a Veronika Smolková, která v rámci školního klubu vede aerobik pro mladší a starší děvčata.
 - 11. března se družstvo děvčat zúčastnilo okrskového kola v basketbalu dívek. Pořadatelem této soutěže byl opět Dům dětí a mládeže ve Valašském Meziříčí a místem konání byla tělocvična Základní školy Vyhlídka. Pro naše děvčata sice turnaj skončil bez výrazných úspěchů, ale opět zde velkou roli hraje samotná účast a zkušenosti zde získané. Celou akci pro děvčata připravil a také je doprovázel Mgr. Petr Zátopek, jeden z vedoucích basketbalového kroužku u nás ve škole.
 - 16. a 23. března se konalo další z řady divadelních představení pro žáky 1. a 2. stupně. Obě skupiny shlédly v Městském divadle ve Zlíně dramatizaci pohádky Bajaja. Doprovod zajišťovaly Mgr. Anna Schillingová, Mgr. Petra Pařízková,
 - Mgr. Zdeňka Havranová a Dobromila Kutálková.
 - 19. 3. se žáci 4. – 9. tříd zapojili do mezinárodní matematické soutěže Klokán.
 - Soutěž pro ně organizačně připravila Mgr. Alena Poláchová spolu s Mgr. Petrou Pařízkovou a Mgr. Renatou Ryškovou.
 - Výsledky oznámíme v dalším z čísel Zpravodaje.
 - Z akcí školního klubu, v němž pracují Leona Máchová, Dobromila Kutálková a Veronika Smolková, uvádíme: na začátku měsíce se ve školní kuchyňce sešli zájemci o tvorbu z moduritu. Děti vyráběly přívěsky, zvířátka, květinčky aj tvary, důležité bylo, že všechny výrobky byly originální. Některé se pekly, jiné vařily.
 - Soutěž O nejlepší stavbu ze sněhu proběhla poslední únorovou sobotu. Dětem se dařilo, protože kvalita sněhu byla výborná, počasí bezvadné a hlavně soutěžícím nechyběla fantazie, a tak pak mohli všichni zúčastnění vidět např. maxi dort, automobil, želvu, housenku, sopky, tučňáky apod. I když všechny stavby byly perfektní, vyhrát mohly jen ty nejlepší. Po vyhlášení výsledků si děti ještě zasoutěžily v disciplínách hod sněhovou koulí a běh v hlubokém sněhu a na čas. Celá akce se opravdu vydařila a všichni se už těší na další.
 - 13. března vystoupila děvčata naší školy na akci Den zdraví a pohybu a předvedla zde sestavu aerobiku.
 - Večtvrtek 18. března si děvčata z Dívčího klubu vyjela na výlet do Valašského Meziříčí a navštívila čajovnu.
 - Večtvrtek 25. března se pro zájemce uskutečnil zájezd na Plavecký bazén do Rožnova pod Radhoštěm. Zájem o tuto akci je vždy velký, ale autobus není nafukovací, takže někteří si budou muset počkat na další termín. Děti dováděly v bazénu, na tobogánu, vyzkoušely saunu a nakonec vzaly útokem místní bufet.

PhDr. Pavla Čučková, zástupkyně ředitele školy